

Пісні записали учні 11 класу:

Баріда Христина

Бородиць Уляна

Процків Галина

Федишин Оксана

Упорядник: **Мокрецька Любов Тарасівна**, *вчитель української мови та літератури Перемоцької ЗОШ I-III ступенів*

Технічний редактор: **Радзібаба Марія Василівна**, *вчитель інформатики Перемоцької ЗОШ I-III ступенів*

Запропонована збірка містить 100 популярних українських пісень народного та літературного походження.

За жанром – це родинно – побутові, ліричні, розважальні, жартівливі твори, які найчастіше співають у с. Перемока Бучацького району Тернопільської області.

Видання розраховане на широке коло читачів, призначене усім шанувальникам української пісні.

Українська пісня

Є щасливо обдаровані натури...і щасливо обдаровані народи. Я бачив такий народ, народ – музикант, - це українці (П.І.Чайковський).

Вона має те велике, єдине, що не вмирає, бо гукає, об'єднує, паморочить жагучим почуттям духовності – має дух! І дух той будить, відроджує, плекає і живить пісня! (М. Шевченко).

Українська пісня – одне з найцінніших духовних надбань нашого народу. Вона іде поруч із людиною завжди. З піснею народ жив, працював, любив, творив, з нею ішов в інше життя, бо пісня – це душа народу. Кого тільки не чарувала українська пісня! Минають віки, змінюються покоління, а пісня залишається, проносить через безліч поневірянь свої чари, свою нев'янучу молодість.

Честь і хвала українському народові, який створив ці скарби, і ми можемо з гордістю ділитися ними з усім світом, викликати подив і захоплення.

Мета укладання збірки – зберегти те, що передали нам батьки у спадок і передати наступним поколінням.

Шановні переволочани! Прислухайтеся, шануйте і поважайте пісенну творчість рідного народу – скарбницю мудрості, історії! Нехай у Ваших ролинах завжди лунає щира українська пісня, нехай збереже вона тепло Ваших сердець, нехай вона робить усіх душевнішими, красивішими у своїх почуттях, підносить нашу національну і людську гідність.

Дорога молоде! Припадай спраглими вустами до народного джерела, співай разом із батьками, заучуй напам'ять чарівні слова і прonesи у своєму серці повагу до доброго батьківського повчання, материнської колискової, до нашої історії, культури, мови. І нехай українська пісня йде сміливо з нами у майбуття, відроджує в душах наших земляків любов до рідного слова й рідної землі!

Мокрецька Л.Т.

А я все дивлюся

Якби мені сивий кінь,
Я сідельце маю,
Поїхав би за Дунай,
Там дівчину знаю.

Приспів:

А я все дивлюся,
Де моя Маруся,
А я все дивлюся,
Де ж та моя

Маруся.

Приїхав я за Дунай,
На горбочку хата,
Стара баба, старий дід,
Ще й дівка кирпата

Приспів

Запросили мене в хату,
Дали мені сісти,
Неварену бараболю
Дали мені їсти.

Приспів

А я тую бараболю
По столі качаю.
На полиці паляниці
Я до них моргаю.

Приспів

Погасили каганець,
Полягали спати.
Я за тії паляниці,
Та й давай тікати.

Приспів

Як тікав я через тин,
Через перелази, а дід мене
ціпом,
ціпом аж чотири рази.

Била мене мати

Била мене мати
Березовим прутом,
Щоби я не стояла
З молодим рекрутом - 2 рази

А я собі стояла,
Аж кури запіли,
На двері воду ляля,
Щоби не рипіли – 2 рази

На двері воду ляля,
На пальцях ходила,
Щоб мати не почула,
Щоби не сварила – 2 рази

А мати не спала,
Усе чисто чула,
Та й мене не сварила –
Сама такою була. – 2 рази

Біла хмара, чорна хмара

Над поточком, над
поточком
Хмариться блакить.
А я хочу та й не хочу
Милого любить.

Приспів:

Біла хмара, чорна хмара—
Ми з тобою пара,
може, і не пара.
Дощик буде, сонце буде —
Що ж мені робить.
Чорна хмара вітром дише
На мою біду.

Тебе, мила, як залишу,
Кращу не знайду.

Приспів:

Біла хмара, наче квітка,
В небі забринить.
Покохати можна швидко,
Важче розлюбить.

Приспів:

Обі хмари в небі синім
Разом, як і ми.
Не дивись на мене сумно,
Краще обійми.

Приспів:

Бодай ся когут збудив

Бодай ся когут збудив,
Що мене рано збудив,
Малая нічка, мала,
Я ще м ся не виспала.

Причини, Боже, ночі
На мої карі очі.
Причини ще й другу
На мене молодую.

Казала мені мати
Зелене жито жати,
А я жито не жала,
В борозенці лежала.

Казала мені мати
Зелений ячмінь жати.
А ячмінь має остя
Болят мня, мамцю, костя.

Казала мені мати
Зелений горох рвати.
А горох має стручки,

Болят мня, мамцю, ручки.

Казала мені мати
Курчат позаганяти.
Ціп-ціп-ціп-ціп до хати
Казала мені мати.

Послала мене мати
З хлопцями погуляти:
«Погуляй собі, доню,
Я ж тобі не бороню.»

А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю,
Як рибка з окунцями
Я, молода, з хлопцями.

Гуляла би до ночі,
Бо спатоньки не хочу,
Гуляла би до рана,
Ой дана ж моя, дана.

В дівчини на віконці зацвіла мушкателька

В дівчини на віконці зацвіла мушкателька,
Скажи, скажи, дівчино, чого така сумненька?

Мій милий служить при війську, нічого він не знає, що
його люба дівчина до шлюбу ся збирає.

До шлюбу прилякнула і тяженько зітхнула:
Не той, не той миленький, що я му вірна була.

Зі шлюбу вертається, з миленьким здибається,
Він витяг праву рученьку, вітає свою миленьку.

«Миленька, моя миленька, де ти слова поділа,
Як я ішов до війська, то ти три рази вміла.»

«Миленький мій, миленький, візьми мене з собою,
Ми будемо так жити, як чоловік з жоною.»

«Миленька, моя миленька, не треба так робити,
Кому ти присягнула, то треба вік прожити.»

В саду гуляла

(Слова Л.Лепкого)

В саду гуляла, квіти збирала – *2 рази*

Кого любила – причарувала.

Причарувала серце і душу – *2 рази*

Тепер з тобою ходити мушу.

Ходити буду, любити буду – *2 рази*

Скажу по правді, сватать не буду.

Ой ти, дівчино, гарна та пишна – *2 рази*

Чом ти до мене вчора не вийшла.

Я виходила, тебе не було – *2 рази*

Я постояла, назад вернулась.

Більше не вийду, з тобов не стану – *2 рази*

Вишлю я сестру такую саму.

А я з сестрою всю ніч простою – *2 рази*

Не та розмова, що із тобою.

Не та розмова, не тії слова – *2 рази*

Не білолиця, не чорноброва.

Вже би м була їхала

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Так ще своїй матінці не вклонилася.
Кланяюсь тобі, мамо,
Що будила мене рано, -
Більше не будеш, не будеш.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та ще своєму татові не вклонилася.
Кланяюсь тобі, тату,
Що впускав вночі до хати,-
Більше не будеш, не будеш.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та ще своєму братові не вклонилася.
Кланяюсь тобі, брате,
Що водив хлопців до хати,-
Більше не будеш, не будеш.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та ще своїй сестронці не вклонилася.
Кланяюсь тобі, сестро,
Що навчила косу плести,-
Більше не будеш, не будеш.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїм порогам не вклонилася.
Кланяюсь вам, пороги,
Де ходили босі ноги,-
Більше не будуть, не будуть.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїй криниці ще не вклонилася.
Кланяюсь я, криничко,
Де вмивалось моє личко,-
Більше не буде, не буде.

Вже би-м була їхала, вже б-м була йшла,
Та своєму подвір'ю ще не вклонилася.
Кланяюся, подвір'я,
Де гулялося весілля,-
Більше не буде, не буде.

Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїй калині ще не вклонилася.
Кланяюся, калино,

Що з дівча зросла дівчина,-
Більше не буде, не буде.
Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїм воротам ще не вклонилася.
Кланяюсь вам,ворота
Де стояла хлопців рота,-
Більше не буде, не буде.
Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїм тополям ще не вклонилася.
Кланяюсь вам, тополі,
Де стояли ми обоє,-
Більше не будем, не будем.
Вже би-м була їхала, вже би-м була йшла,
Та своїм сусідам ще не вклонилася.
Кланяюсь вам, сусіди,
Говорили що хотіли,-
Більше не буде, не буде.

Взяло дівча відра

Взяло дівча відра, та й пішло по воду,
А там хлопці – риболовці самі з козацького роду.

Хлопці – риболовці з козацького роду,
Візьміть мене на той човен, перевезіть через воду.

Ми би тебе взяли, щоб хвиля не біла,
Щоби твоя стара мати за тобою не тужила.

Моя стара мати не буде тужити,
Вона сама добре знає, що я не маю з ким жити.

Сіло дівча в човен, тяженько зітхнуло,
Відбилося від берега, правов рученьков махнуло.

Ніхто це не бачив, тільки стара мати,
Що стояла край берега та й стала гірко плакати.
Не плач, стара мати, не плач, не журися,
Сонце зайде, місяць зійде, доня додому вернеться.
Сонечко заходить, ясен місяць сходить,
Нема моєї доні, нема, нема доні, не пиходить.

Висить ябко, висить

Висить ябко, висить, Але впасти мусить. Котра дівка файна – <i>2 рази</i> , Вийти заміж мусить.	Я пішов до війська На чотири роки, А ти ся віддала – <i>2 рази</i> На всі штири боки.
--	--

Висить ябко, висить, Висить паперівка... Як я гонорує – <i>2 рази</i> , То є наша дівка.	Я пішов до війська Славу здобувати, А ти ся віддала, – <i>2 рази</i> Не хтіла чекати.
---	--

Ти ми обіцяла, Що будеш чекала. Я пішов до війська – <i>2 рази</i> А ти ся віддала.	Дівчино, горянко, Що несеш у збанку? Дай ми ся напити – <i>2 рази</i> Буду тя любити.
--	--

Вчора в мене циганочка була

Вчора в мене циганочка була – *2 рази*.

І на лавці дитину забула – *2 рази*.

Брешеш, мила, брешеш, чорнобрива – *2 рази*.

Бо циганська не така дитина – *2 рази*.

Бо циганська чорна ще й погана – *2 рази*.

А се біле, на личку рум'яне – *2 рази*.

Ходи, мила, до стодоли спати – *2 рази*.

Буду я ти всю правду казати – *2 рази*.

А звечора комора гуділа – *2 рази*.

А впівночі нагайка шуміла – *2 рази*.

А над ранком мила дух спустила – *2 рази*.

Гиля, гиля, білі гуси

Гиля, гиля, білі гуси,	«Ой, не хочу, дівчинонько,
Гиля, гиля до води.	На твій посаг дивитись.
Посватали дівчиноньку,	Краще піду в синє море,
Плаче козак молодий.	В бистру річку топитись.»

«Не плач, не плач, козаченьку,	«Не топися, козаченьку,
Не плач, не плач, не журись,	Не топися, молодий,
Як я сяду на посагу,	Кажуть люди й сама знаю,
Прийди, милий, подивись»	Що ти мене не любив.»

Гей, наливайте повнії чари

Гей, наливайте повнії чари,
Щоб через вінця лилося.
Щоб наша доля нас не цуралась,
Щоб краще в світі жилося. – 2 *рази*.

Вдармо об землю лихом – журбою,
Щоб стало всім веселіше!
Вип'єм за щастя, вип'єм за долю,
Вип'єм за все, що миліше. – 2 *рази*.

Гей, нумо хлопці, славні молодці,
Чом ви сумні, невеселі?
Чи у шинкарки мало горілки,
Пива чи меду не стало? – 2 *рази*

Пиймо, панове, пиймо, братове,
Пиймо, поки іще п'ється!
Поки недоля нас не спіткала,
Поки ще лихо сміється. – 2 *рази*

Гей, наливайте повнії чари,
Щоб через вінця лилося.
Щоб наша доля нас не цуралась,
Щоб краще в світі жилося. – 2 *рази*.

Говорили сусідоньки

Говорили сусідоньки,
Говорили люди,
Що на моїй голівонці
Віночка не буде.

Прийшла така
годинонька
Я віночок ношу.
А я своїх воріженьок
На весілля прошу.

Прийдіть, прийдіть,
воріженьки,
І я буду з вами.
Як я вийду з сеї хати,
Товчіть головами.

Як я вийду з сеї хати,
Як вийду, як вийду.
Нехай верба грушки
родить,
Я по них не прийду.

Нехай верба грушки
родить,
А дерева пруте,
Не вір, дівко, парубкові,
Що каже:люблю тя.

Не вір, дівко, парубкові,
Не вір найліпшому,
Бо він тебе випробує,
Ще й скаже другому.

Горіла сосна

Горіла сосна, палала, - *2 рази*
Під нев дівчина стояла. - *2 рази*
 Під нев дівчина стояла, - *2 рази*
 Русяву косу чесала. - *2 рази*
Ой, коси, коси ви мої, - *2 рази*
Довго служили ви мені. - *2 рази*
 Більше служить не будете, - *2 рази*
 Під білий вельон підете. *2 рази*
Під білий вельон, під хустку. - *2 рази*
Більш не підеш ти за дружку. *2 рази*
 Під білий вельон з кінцями, - *2 рази*
 Більш не підеш ти з хлопцями. - *2 рази*
Під білий вельон, під вінець, - *2 рази*
Більш не підеш ти у танець. *2 рази*
 Під білий вельон , у танок, - *2 рази*
 Більш не підеш ти до дівок. - *2 рази*

Горою, горою летіли кокоші.

Горою, горою летіли кокоші,
Я в своїй мамі мала три розкоші – 2 рази.

Перший розкішонько, що гарно зберуся,
Другий розкішонько – нічим не журюся – 2 рази.

Третій розкішонько, що мня мама любить.
Сама рано встає, а мене не будить – 2 рази.

Ой спи, доню, ой спи, ой спи, зое ясна,
Як підеш від мене, щоби с була красна. – 2 рази.

Як підеш від мене на чужу свекруху,
Вона ти висушит голову до року. -2 рази.

Ой вставай, невістко, бо вже ся виспала,
Йди подій корови, що с поприганяла – 2 рази.

Тоті подояла, що м поприганяла,
Тоті полишала, що м позаставала – 2 рази.

Ой мовчи, невістко, не отворуй губи,
Як візьму кацюбу, тоти виб'ю зуби. – 2 рази

Не смієш ми ,мати, зуби вибивати,
Було свого сина до мене не слати – 2 рази.

Було си послати у ліс, поза ліском,
Було си привести багату невістку – 2 рази.

В багатій невістки воли та корови,
В мене молодій тільки чорні брови – 2 рази.

Воли та корови всі повиздыхають,
Мої чорні брови повік не злиняють. – 2 рази.

Гуцулко Ксеню

(Слова: Романа Савицького)

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила.
А в ній постать сніжно – біла,
Гуцул Ксеню в ній впізнав.

*Душа страждає,
Звук трембіти лунає.
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.»*

Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на сосніні.
І слова ніжні любовні
Він до неї промовляв:

Приспів:

*«Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілм світі
Розкажу про любов*

Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любить скрито,
А гуцулку синьооку
Він в останню ніч прощав.

Черемошу грали хвилі
Сумували очі сині.
Тільки вітер на сосніні
Сумно пісню вигравав:

Приспів:

Журба

(Слова Л.Глібова)

Стоїть гора високая,
Попід горою гай,
Зелений гай,
густесенький,
Неначе справді рай.

Що пройде красне
літечко,
Повіють холода,
Осиплеться їх листячко
І понесе вода.

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вона блищить.
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить.
А в мене бідне серденько
І мліє, і болить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни.
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони.

Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона.

За городом кози пасла

За городом кози пасла,
Назбирала горщик масла.

Приспів:

*Соловей у саду твох да
твох,
Соловесчко личко чумба
черечумба кли
Чиндари чинда,
Личко чумба черечумба
Брала воду чубаря.*

Горщик масла, діжку сира,
Вареників наварила.

Приспів

Вареників наварила,
Хлопців в гості
запросила.

Приспів

Їжте, хлопці, ще й
мачайте,
За горілку вибачайте.

Приспів

В нас горілка медовая,
Ще й чарочка золотая.

Приспів

За нашов стодолю

За нашов стодолов видно чуже село, - 2 *рази*
Сюди подивлюся, туди подивлюся – видно чуже село-
2 *рази*

Мамцю ж моя, мамцю, за кого я даєш, - 2 *рази*
Він мня буде бити, не буде любити, що ти си гадаєш –
2 *рази*

Віддай мене, мамцю, за кого я хочу – 2 *рази*
Хоч мня буде бити, не буде любити – нікому не скажу-
2 *рази*.

Віддала мня мамця за кого я хтіла – 2 *рази*
Шуміла нагайка коло мого тіла – 2 *рази*.

Шуміла нагайка ще й ся звивала – 2 *рази*
Біле тіло почорніло, мати це не взнала – 2 *рази*.

Запрягай, брате, коня

Запрягай, брате, коня,
Коня вороненького.
Тай поїдемо на друге село
До мого миленького.

Як приїхали весело,
Там ,де було весело.
Як приїхали на подвір'ячко -
В милого весіллячко.

Тай як прийшла до хати,
Не знала, що казати,
Ой чи сідати, ой чи стояти,
Чи назад ся вертати.

«Чоловіче Степане,
Хто ж то до нас приїхав,
Ой чи дівчина, ой чи дівчина,
А чи перша дружина?»

А я стала тай стою.
«Правду я вам розкажу.
То не дівчина, то не
дівчина,
А то перша дружина.»

«Чоловіче Степане,
Що я маю робити?»
«Косу заплети, ленту
зав'яжи,
Як ходила с, так ходи.»

Там на горі льон цвіте,
По долині стелиться,
То не чоловік, то не
людина,
Що два рази женеться.

За річкою, за Дунаєм

За річкою, за Дунаєм дівчина стоїть,
Біля неї гарний хлопець на коні сидить.
Плив я річенькою, плив, та й до берега приплив,
Та й до тої дівчиноньки, котру так любив.

«Ой дівчино, ой рибчино, ти серце моє,
Скажи мені щирю правду: любиш ти чи ні?»
Бо на серці є журба, любить іншого вона.
Що ми з того, що ти файна, як ти не моя?

А вже хмари наступають і громи гудуть,
Та вже мою дівчиноньку до шлюбу ведуть
Бо на серці є журба, любить іншого вона.
Що ми з того, що ти файна, як ти не моя?

Заспіваймо пісню веселеньку

Заспіваймо пісню веселеньку

Про сусідку молоденьку,

Про сусідку заспіваймо,

Серце наше звеселяймо!

Ой, сусідко, сусідко, сусідко,

Позич мені решітку, решітку,

Най си муки натрясу, натрясу,

Завтра вранці принесу, принесу.

Заспіваймо пісню веселеньку

Про венгерку молоденьку,

Про венгерку заспіваймо –

Серце наше звеселяймо.

Ой венгерко, венгерко, венгерко,

Позич мені люстерко, люстерко,

Най си вуса підкручу, підкручу,

Завтра вранці доручу, доручу.

Заспіваймо пісню веселеньку,

Про жіночку молоденьку,

Про жіночку заспіваймо,

Серце наше звеселяймо.

Маю жінку молоду, молоду,

Не пушу її по воду, по воду,

Могла би ся втопити, втопити,

Мусів би ся женити, женити.

Заспіваймо пісню веселеньку

Про мандрівця молоденького,

Про мандрівця заспіваймо,

Серце наше звеселяймо.

Ой, дівчино, не вір ми, не вір ми,

Бо я хлопець мандрівний, мандрівний,

Я мандрую тут і там, тут і там,

Подобаюсь дівчатам, дівчатам.

За ставом, де колишуться віти

За ставом, де колишуться віти,
Вітерець в верболозах заснув.
Десь заграла плакуча гітара,
Там дівчина стрічала весну.
Десь поїхав мій милий далеко
Так далеко від мого села.
І не скаже той місяць з –за хмари,
Що у нього кохана була.

«Де ти їдеш – мене покидаєш,
Залишаєш над ставом одну,
І ніколи мене не згадаєш,
А з другою зустрінеш весну.»

«Ти не плач, не журися, дівчино,
Ти не плач, не журись, не ридай,
Через рочок цвістиме калина,
В тихий вечір мене зустрічай».

Ось прийшла довгождана хвилина,
І прийшла довгождана пора.
А дівчина прийшла до калини,
А милого нема, та й нема.

Ой нема, ой нема, та й не буде,
Бо така вже дівоча судьба...
Треба знати, як хлопців кохати
І як вірити в їхні слова.

Звідкіля їде весілля

(Слова Б. Стельмаха, музика І. Білозіра)

Звідкіля їде весілля,	Бум, бум, грим – в бубон б'є
Відкіля чути скрипаля,	бубняр,
Скрипаля чути відкіля,	А за ним тьохнув сопілкар.
Звідкіля їде весілля.	Запитай про любов мою.
	Відповім коломийкою.

Приспів

*Нам не зашкодить чарка вина,
Будьмо здорові, пиймо до дна,
Будьмо здорові, пиймо до дна,
гей!
Нам не зашкодить чарка вина.*

Приспів

*В добрий час авта гуркотять...
Вже до вас їде гарний зять.
В добрий час брама не
вужка...
Чи у вас наша невістка?*

Приспів

Зелене листя, білі каштани

Зелене листя, білі каштани – *3 рази*

Ой як то сумно, як вечір стане.

Ой як то сумно, ой як то нудно – *3 рази*

Любила хлопця – забути трудно.

Любила хлопця півтора року – *3 рази*.

Поки не взнали вороги збоку.

Як ся дізнали – роз щебетали – *3 рази*

Бодай же вони щастя не мали.

Сусіди близькі – вороги тяжкі - *3 рази*

Пийте, гуляйте, як самі знайте.

Пийте, гуляйте, як самі знайте – *3 рази*

Де двоє ходять – не розлучайте.

Від Бога щастя, від людей слава – *3 рази*

Що нас з тобою поро злучала.

Не дав Бог щастя, не дали люди – *3 рази*

З того кохання нічо не буде

Зеленес жито, зелене

Зеленес жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленес жито женці жнуть,
Хорошії гості в хату йдуть.

Зеленес жито, зелене
Хорошії гості у мене.
Зеленес жито при межі –
Хорошії гості до душі.

Зеленес жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленес жито за селом,
Хорошії гості за столом.

Зеленес жито, зелене
Хорошії гості у мене.
Зеленес жито ще й овес, -
Тут зібрався рід наш
увесь.

Ішло дівча лучками

Ішло дівча лучками,
Лучками, лучками, лучками,
Розмахавши ручками,
Ручками, ручками, ручками.

Стрінув його парубок,
Парубок, парубок, парубок.
- Покаж, дівча заробок,
Заробок, заробок, заробок.

Дівча собов потрясло,
Потрясло, потрясло, потрясло.
Показало, що несло
Що несло, що несло, що несло.

Несу грушки і ябка,
І ябка, і ябка, і ябка.

Для парубків забавка,
Забавка, забавка, забавка.

Кого люблю трошечки,
Трошечки, трошечки,
трошечки,
Тому дам я грушечку,
Грушечку, грушечку,
грушечку.

Кого люблю сердушком,
Сердушком, сердушком,
сердушком
Тому дам я з фартушком,
З фартушком, з фартушком, з
артушком.

Ішов відважний гайовий

(Слова і музика Л. Лепкого)

Ішов відважний гайовий до лісу темного – 2 р.
За ним ішла дівчинонька, така гарна, як зіронька.
Він взяв її за рученьку, до лісу проводив.

Назустріч їм серна бігла стежкою попід ліс – 2р.
Він вимірів, він вистрілив – в саме серце її вцілив!
Ой темна ніч майовая, а він її убив.

Пішов відважний гайовий дивитись, що убив – 2 р.
Його мила в крові лежить, останні слова говорить:
«Ой милий, що ти наробив, я умираю мушу? »

Набив відважний гайовий рушницю іще раз – 2 р.
Він вимірів, він вистрілив – в саме серце себе вцілив!
Ой темна ніч майовая, а він себе убив.

А соловейко десь в кущах жалібно щебетав – 2 р.
Він бачив це, та не сказав, як милий з милою прощавсь.
Ой темна ніч майовая, а він з нею прощавсь.

Ішов козак потайком

Ішов козак потайком – 2 р.
До дівчини – серденько вечірком.

«Ой, дівчино, відчини, - 2 р.
Своє й моє серденько звесели.»

«Ой не буду відчинять – 2 р.
Бо ти будеш, серденько, жартувать.»

«Ой не буду, не буду, - 2 р.
Пожартую трішечки та й піду.»

Жартували до зорі, - 2 р.
Поки стало виднесенько надворі.

«Ой, козаче, утікай – 2 р.
Та й на мене славоньки не пускай.»

Їдуть люди з міста

Їдуть люди з міста тай з мене сміються,
Що на моїх перинах ворони несуться – 2 р.

Приспів:

Правда, люди, правда, господиня гарна
Правда, люди, правда я господиня гарна я – 2 р.

Не смійтеся, люди, якось воно буде,
Я ворони поскублю, тай перина буде. – 2 р.

Приспів:

Казав мені милий: «Звари,мила,борщик»,
А я йому не зварила, бо немитий горщик. – 2 р.

Приспів:

Казав мені милий пирогів зварити,
А я йому не зварила, не вміла ліпити. – 2 р.

Приспів:

Ой чи я не гарна, чи не господиня:
На городі лобода, в хаті павутиня. – 2 р.

Приспів:

Їхали козаки

Їхали козаки із Дону додому...
Підманули Галю – забрали з собою.

Приспів:

*Ой ти, Галю, Галю молодая,
Підманули Галю – забрали з собою.*

«Поїдемо, Галю, з нами козаками,
Краще тобі буде, як в рідної мами.»

Приспів:

А в рідної мами треба рано встати,
З нами козаками будеш довго спати.

Приспів:

Їхали козаки темними лісами...
Прив'язали Галю до сосни косами.

Приспів:

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу.
Підпалили сону зверху аж донизу.

Приспів:

Горить сосна, горить, горить і палає...
Кричить Галя криком, кричить – промовляє::

Приспів:

«Ой хто в лісі чує, нехай порятує,
А хто дочок має, нехай навчає.»

Приспів:

«А хто дочок має, нехай навчає, -
Темненької нічки гулять не пускає.»

Приспів:

Їхав, їхав козак містом

Їхав, їхав козак містом,
Під копитом камінь тріснув, та раз, два.
Під копитом камінь тріснув , та раз!

Під копитом камінь тріснув –
Соловейко в гаю свиснув, та раз, два,
Соловейко в гаю свиснув, та раз!

Соловейку, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати, та раз, два,
Виклич мені дівча з хати, та раз!

Виклич мені дівча з хати –
Щось я маю розпитати, та раз, два.
Щось я маю розпитати, та раз!

Щось я маю розпитати,
Чи не була вчора мати, та раз, два,
Чи не була вчора мати, та раз!

Ой чи була, чи сварила,
Що з козаком говорила, та раз, два,
Що з козаком говорила, та раз!

Бо в козака така віра,
Як зацвіте гречка біла, та раз, два,
Як зацвіте гречка біла, та раз!

Гречка цвіте, відцвітає,
Козак дівчину лишає, та раз, два,
Козак дівчину лишає, та раз!

Козаче, я тобі не вірю

Козаче, козаче, я тобі не вірю –
Зламавіс калину на моїм подвір'ю.

Зламавіс калину гіляву, гіляву.
Зрадивіс дівчину біляву, біляву.

Я її не зрадив – сама ся зрадила.
Я коня виводив, вона виходила.

Я коня виводив на росу, на росу,
Вона виходила на босу, на босу.

Я коня виводив, коня вороного,
Вона виносила вина червоного.

Козак гуляє, шинкарка носить

Козак гуляє, шинкарка носить,
Питає турок: «Чого не п'єш »
Не пий, козаче, козачка просить,
Не пий, козаче – коня проп'єш.

Козак сміється, шинкарка носить,
Моргає турок: замало ллєш.
«Не пий, козаче, - козачка просить, -
Не пий, козаче, мене проп'єш.»

Шинкарка швидко горілку носить,
Козацтво п'яне, регоче ніч.
« Не пийте, хлопці, - Україна просить, -
Не пийте, хлопці, проп'єте Січ.»

А турок платить, шинкарка носить,
І ллє горілки, і ллє вина.
«Не пийте, діти, - Україна просить,-
Не пийте, діти, я в вас одна».

Копав, копав криниченьку

Копав, копав криниченьку	А вже з тої криниченьки
Неділеньку – дві.	Орли воду п'ють.
Любив козак дівчиноньку	А вже тую дівчиноньку
Людам – не собі.	До шлюбу ведуть.

Приспів:

<i>Приспів:</i>	Один веде за рученьку,
<i>Ой жаль, жаль серцю буде –</i>	Другий за рукав,
<i>Візьмуть її люди!</i>	Третій стоїть, гірко плаче –
<i>Візьмуть її люди –</i>	Любив та й не знав.
<i>Моя не буде!</i>	<i>Приспів:</i>

Кущ калини

При долині кущ калини
Нахилився до води.
«Ти скажи, скажи, калино,
Як попала ти сюди.»

«Якось ранньою весною
Хлопець бравий прискакав.
Милувався довго мною,
А тоді з собою взяв.

Він хотів мене, калину,
Посадить в своїм саду.
Не довів, а в полі кинув,
Думав, що я пропаду.

Я за землю ухопилась,
Стала на ноги свої.
І навіки поселилась,
Де вода і солов'ї.

Ти не дуй на мене, вітре,
Я тепер не пропаду.
Наді мною сонце світить
І я за літа цвіту.»

Літа минають

Літа минають, літа минають
І їхній лет не зупинить.
А думка тая нам серце крає,
Нам серце крає і болить.

Ми теж стрічали як всі світання
І ми були як маків цвіт.
Було кохання, було зітхання
І нам було 17 літ.

Нехай проходять, нехай минають,
Ми будем впевнені в собі,
Що в 20 років, і в 40 років,
І в 70 ми молоді.

Літа минають, літа минають
І їхній лет не зупинить.
А думка тая нам серце крає,
Нам серце крає кожна мить.

Летіла зозуля

Летіла зозуля та й стала кувати.
Ой то не зозуля, то рідная мати. — 2 *рази*

Ой то не зозуля, то рідная мати,
Вона прилетіла дочку рятувати. — 2 *рази*

«Якби мати знала, яка мені біда,
Вона б передала горобчиком хліба. — 2 *рази*

Горобчиком хліба, зозулею солі.
Ой мамо, ой мамо, як тяжко без долі.» - 2 *рази*

Летіла зозуля та й стала кувати.
Ой то не зозуля, то рідная мати. — 2 *рази*

Лугом іду, коня веду.

«Лугом іду, коня веду, розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку, люблю тебе дуже!

Ой хоч сватай, хоч не сватай, хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала, що ти залицявся!»

«Ой коли б ти, дівчинонько, була багатенька,
Взяв би тебе за рученьку, повів до батенька!»

«Ой коли б я, козаченьку, була багатенька,
Наплювала б я на тебе й на твого батенька!»

Ой бодай ти, дівчинонько, тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженці яра рута зійшла!»

«Ой бодай ти, козаченьку, тоді оженився,
Як у млині на камені кукіль уродився!»

Ой при битій доріженці яра рута сходить,
Молодая дівчинонька вже заміж виходить.

А у млині на камені кукіль не вродився.
Старий козак як бугай досі не женився.

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненьку .

Приспів:

*Гей, гей, га, у – ха, ха.
Дівчино, рибчино молода.*

Посилав я старостів у неділю,
Дунав погуляємо на весіллі.

Приспів:

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.

Приспів:

Цьому супротивився батько рідний,
Бо вона багата, а я бідний.

риспів:

Дунав я застрелитись із рушниці.
Порох був замочений в порохниці.

Приспів:

Дунав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная ломить кості.

Приспів:

Мала мати сина

Мала мати сина, сина оженила,
Молоду невістку повік не злюбила.

Проводжала мати сина у солдати,
Молоду невістку в поле жито жати.

Жала вона, жала, жала, вижинала,
Тай посеред поля тополею стала.

Ой минає рочок, другий наступає,
А на третій рочок син з війська вертає.

«Мамо ж моя, мамо, що о за причина,
Що на нашім полі росте тополина?»

«Не питайся, сину, що то за причина,
Бери топір в руки зрубай тополину.»

Як ударив вперше, вона ся схилила,
Як ударив вдруге, то заговорила:

«Не рубай мя, милий, я твоя дружина,
На моїх листочках спить твоя дитина.»

«Мамо ж моя мамо, що ви наробили?
Ми ся так любили, ви нас розлучили.»

Мамина коса

(Слова І.Чарнецького)

Ой чого калина віти похилила,
Чи багато цвіту, чи тяжка роса?
Ой чого так рано мама посивіла?
А була ж у неї золота коса.

Мамині дороги, мамині тривоги
Простелила доля у незнану даль.
За ворота вийде, стане край дороги,
В коси заплітає сивини печаль.

Стеляться тумани долами, лугами,
Стеляться тумани на глибокі сни...
Гей, дорого дальня, поверни до
мами.
Буде в її косах менше сивини.

Мені ворожка ворожила

Мені ворожка ворожила,
Щоб не любила хлопця я.
Бо хлопець любить та й покине,
А ти, дівчино, жий сама.

Покине карі оченята,
Покине личко цілувать,
Покине дівчину любити
Ще й миленькою називать.

«Піду до лісу загублюся,
Нехай шукає він мене.
Піду до моря утоплюся,
Нехай не бачить він мене.»

Дівча до моря зближається,
А синя хвиля виграє,
Дівча з козаком
прощається,
Правою рученькой махає.

«Нехай багачка тебе
любить,
Нехай багачка за тебе йбе.
Вона любити так не буде,
Як я любила колись тебе.»

Ми зустрілись навесні

Ми зустрілись навесні,
Як каштани зацвіли,
І не знав я, що полюбиш ти мене, ти мене,
Ти скажи, скажи мені,
Звідки в тебе чари ті,
Що навіки полонила ти мене?

Я пригадую собі,
Як зустрілися тоді,
Волошкові очі, наче дві зорі, дві зорі,
Ти прийди, прийди хоч раз
У весняний тихий час,
Бо без тебе я зів'яну у журбі.

Ти приснилася мені
У святковому вбранні
У святковому вбранні на весіллі, весіллі.
Серцем лину я туди,
У святковій чарі
І кричу: «Моє кохання, підожди.»

Місяць і зіроньки

Місяць і зіроньки,
Чом ви не сяєте?
А мій милий любить другу
Чом ви не скажете?

Він другу полюбив,
За мене забувся.
Моє серденько в грудях б'ється,
Вороги сміються.

Вороги, вороги,
За що ви судите?
Я вашого не люблю,
Мого не чаруйте.

Не люблю, не люблю,
Любити не буду.
Як ви мого зчаруєте,
З ким я жити буду?

Місяць на небі

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує – серденько мре.

Ця пісня мила, ця пісня любя:
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились, та й розійшлися,
Тепер зійшлися навіки знов.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мене, очі, плакати навчили,
Де ж ви навчились зводить людей?

Мої ясени

Садили у двох ми свої ясени,
Садили на щастя тобі і мені.
Мої ясени, мої ясени,
Мої кучеряві, хороші сини,
Мої кучеряві сини.

Вмивали їх роси і вдень і вночі,
Торкали на коси зелені свої.
Мої ясени, мої ясени,
Шепочуть про щастя тобі і мені,
Мої кучеряві сини.

І будуть шуміти нам завжди вони,
Коханих стрічати, мої ясени.
Мої ясени, мої ясени,
Шепочуть про щастя тобі і мені,
Мої кучеряві сини.

На поточку прала

На поточку прала, на вербу складала,
Поможи ми, пане Боже, що м собі думала.

Я собі думала хлопця молодого,
А мене віддали за діда старого.

Я діда шаную, шанувати мушу.
Поможи ми, пане Боже, візьми з діда душу.

Візьми з діда душу та й повісь на грушу.
Аби старим знати, як молоду брати.

Не дай, мати, мене

Не дай, мати, мене
На чужу сторону.
На чужій стороні
Сумно жити мені.

Ой ти, сину, ти мій,
Ти дитино моя,
Чом горілки не п'єш,
Чому жінки не б'єш.

На чужій стороні
Сумно жити мені.
А мене, молоду,
Посилають по воду.

Я горілки не п'ю
І не буду пити.
І я жінки не б'ю
І не буду бити.

Я по воду іду
І прислухаюся.
Хтось в коморі розмовляє –
Мати сина підмовляє.

Ой ти мамцю моя,
Яка ти зрадлива,
Як я маю жінку бити,
То чужая дитина.

Несе Галя воду

Несе Галя воду,
Коромисло гнеться.
За нею Іванко,
Як барвінок в'ється.

Прийшов у садочок,
Зозуля кувала,
А ти ж мене, Галю,
Тай не шанувала.

«Галю ж моя Галю,
Дай води напиться,
Ти така шороша,
Дай хоч подивиться.»

Стелися барвінку,
Буду поливати.
Вернися, Іванку,
Буду шанувати.

«Вода у ставочку,
Піди тай напийся.
Я буду в садочку,
Прийди, подивися.»

Скільки не стелився,
Ти не поливала,
Скільки не вертався,
Ти не шанувала.

Ніч яка місячна

Ніч яка місячна, зоряна, ясная,
Видно, хоч голки збирай,
Вийди, кохана, працю зморена,
Хоч на хвилиноньку в гай.

Сядем укупочці тут під калиною,
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько, срібною хвилиною
Стелиться в полі туман..

Гай чарівний, ніби променем всипаний,
Чи загадався, чи спить:

Ген на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить.

Небо глибоке засіяне зорями, -
Що то за Божа краса!
Перлами сяними попід тополями
Грає краплиста роса.

Ти не лякайся, що ніженьки босії
Вмочиш в холодну росу:
Я тебе, вірная аж до хатиноньки
Сам на руках однесу.

Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло – ні вітру, ні хмар...
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, як жар.

Ти не лякайся, що можуть підслухати
Тиху розмову твою,
Нічка поклала всіх, соном окутала,
Ані шелесне в гаю.

Сплять вороги твої змуджені працюю.
Нас не сполоха їх сміх.
Чи ж нам обкраденим долею нашою
Хвиля кохання за гріх?

Ой дівчина по гриби ходила

Ой дівчина по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила.

Виведи мя з зеленого гаю –
Я – молода, дороги не знаю.»

Приблудила к зеленому дубу,
А вже тут я ночувати буду.

Якби дівча дороги не знала,
То б козака гультьєм не звала.

Я гадала, що дуб зелененький,
А то стояв козак молоденький.

А казала б: «Козаче – соколю,
Виведи мя з зеленого бору.

«Ой, козаче, козаче – гультью,
Виведи мя з зеленого гаю.

Виведи мя з зеленого бору,
Та й приведи до самого двору.»

Ой жито, мамцю

Ой жито, мамцю, жито з травою,
Скажи мені, моя мамцю,
«Чи ти жаль за мною?»

«Ой жаль ми, жаль ми, аж серденько в'яне.
А хто мене, моя доню,
На старість догляне?»

«Лишаю сестру, лишаю брата,
Тільки без мене сумненька хата.

Сумненька хата, сумне подвір'я.
Грайте, музики, в мене весілля.

Грайте, музики, грайте на труби,
Нехай моїй мамі жалю не буде.

Грайте, музики, грайте, цимбалісти,
Най си погуляють мої компаністи.

Грайте, музики, грайте весело,
Бо я вже іду на друге село.

На друге село, на друге селенько.
Комусь буде жаль великий, мені веселенько.

Ой закувала сива зозуля

Ой закувала сива зозуля у гаю..

Ой заплакала люба дівчина у саду:

«Ой де ж ти їдеш, від'їжджаєш,

Своє кохання покидаєш,

Милий ти мій, а я навік твоя.

Нас наша доля розлучила назавжди;

Ой чи ти прийдеш, чи не прийдеш знов сюди?

Бо я без тебе життя не маю,

Мов живу в чужому краю,

Милий ти мій, а я навік твоя.»

«Ой не плач, не плач, не журися, дівчино,

Ой не плач, не плач, не журися, рибчино.

Не візьму я, то візьме другий,

Але між нами любов буде,

Мила моя, а я навіки твій.»

Більш не кувала сива зозуля у гаю,

Більш не плакала люба дівчина у саду.

Жде вона свого милого знову,

Може повернеться додому,

Милий ти мій, а я навік твоя.

Ой, Марічко, чичері

Ой, Марічко чичері, чичері, чичері,

Розчеши ми кучері, кучері, кучері.

Я би тобі чесала, чесала, чесала,

Якби мати не знала, не знала, не знала.

Мати буде дивитись, дивитись, дивитись.

Як я буду ганьбитись, ганьбитись, ганьбитись.

Ой, Марічко, люблю тя, люблю тя, люблю тя,

Заріж мені когутя, когутя, когутя.

Я би тобі різала, різала, різала,

Якби мати не знала, не знала, не знала.

Когут рано запіє, запіє, запіє,

Вставай рано, Маріє, Маріє, Маріє.

Ой на горі білий камінь

Ой на горі білий камінь, ку –ку –ку,

Ой на горі білий камінь,

Верховинка сидить на нім.

Ку- ку-рі-ку, ку-ку-ку.

Прийшов до неї верховинець, ку-ку-ку,

Прийшов до неї верховинець

«Верховинко, дай ми вінець.»

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

«Я би м тобі вінець дала, ку-ку-ку.

Я би м тобі вінець дала,

Якби зради не боялась.

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

«Ой не бійся зради тої, ку-ку-ку

Ой не бійся зради тої,

Послухай поради мої:

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

Йди до лісу зеленого, ку-ку-ку,

Йди до лісу зеленого,

Стрінеш хлопця молодого,

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

Поцілуй го в біле личко, ку-ку-ку,

Поцілуй го в біле личко,

Верховинко – чарівничко.»

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

Цілу нічку цілувала, ку-ку-ку.

Цілу нічку цілувала,

Аж зозуля закувала.

Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку.

Ой на горі два дубки

Ой на горі два дубки, ой на горі два дубки,
Ой на горі два дубки, два дубки,
Тай схилились докупки.

Вітер дуба хитає, вітер дуба хитає,
Вітер дуба хитає, хитає,
Козак дівча питає.

«Ой дівчино, чия ти, ой, дівчино, чия ти,
Ой, дівчино, чия ти, чия ти,
Чи підеш ти гуляти?»

«Ой не питай, чия я, ой не питай, чия я,
Ой не питай, чия я, чия я,
Вийдеш ти, то вийду я.»

«А я в батька один син, а я в батька один син,
А я в батька один син, один син,
Погуляти хоть би з ким.»

«А я донька мамчина, а я донька мамчина,
А я донька мамчина, мамчина,
Цілуватись навчина.»

Ой на ставу, на ставочку

Ой, на ставу, на ставочку та на ставі, на ставі
Там плавали три козаки та на човні, на човні.

Там дівчина воду брала та набрала, набрала
Та й козака гарним хлопцем та назвала, назвала.

«Ти, козаче, гарний хлопче та соколю, соколю,
Візьми мене на той човен та з собою, з собою».

«Ой, рад би я тебе взяти та тебе взять, тебе взять,
А хто буде лебедяток та заганять, заганять?»

Обізвався гарний хлопець та ще й стрілець, ще й стрілець;
Він застрелив щонайкращу із лебедиць, лебедиць.

Розлетілось біле пір'ячко горою, горою,
Розлилася кров червона та рікою, рікою.

Ой не світи, місяченьку

Ой не світи, місяченьку, та й на той перелаз (2)
Вийди, вийди, люба дівчино, до мене ще хоч раз.

Ой не вийду і не стану – нехай другая йде, (2)
Є у мене гарний хлопець, він у садочку жде.

Не пішла дівчина спати, стояла у саду.(2)
Чув я, чув я, як присягалась другому козаку.

Чом ті трави повсихали, що так рано цвіли, (2)
Що то, милий, за причина, що ми ся розійшли?

А як ми ся полюбили – сухі дуби цвіли, (2)
А як ми ся розлучили - зелені пов'яли.

Як ми ся полюбили в сінях на порозі, (2)
А як ми ся розлучали в далекій дорозі.

А як ми ся полюбили стиха – стихесенька, (2)
А як ми ся розлучили – плакали серденька.

Ой піду я на долину

Ой піду я на долину,
Подивлюся на калину.
Долина широка, калина висока,
Аж додолу гілля гнеться.

А під тою калиною
Стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче, сльози
витирає,
Свою долю проклинає.

Ой якби я була знала,
Не йшла б заміж, а гуляла.
Я в свої матінки, у свого
батенька
Горя й лишенька не знала.

А тепер я його знаю.
Пізно ляжу, рано встаю.
Пізненько лягала, раненько
вставала,
Свою долю проклинала.

Ой у вишневому садочку

Ой у вишневому садочку
Там соловейко щебетав:

Приспів:

«*Фіть- фіть –фіть,*
тьох-тьох-тьох,
Ай-ай-ай, ох-ох-ох».
Там соловейко щебетав.

Ой у вишневому садочку
Козак дівчину підмовляв.

Приспів

«Ой ти дівчино чорноброва,
Ой чи підеш ти за мене?»

Приспів

«Моя матуся тебе знає –
Ти той козак, що все гуляє»

Приспів

«А я матусі не боюся,
Коли з тобою поберуся»

Приспів

Ой у вишневому саду

Ой у вишневому саду
Там соловейко щебетав...
Додому я просилася,
А він мене все не пускав.

«О милий мій, а я твоя,
Пусти мене, зійшла зоря.
Проснеться матінка моя,
мати моя,
Буде питать, де була я.»

«А ти їй дай такий відповідь:
Яка чудова майська ніч.
Весна іде, красу несе,
А в тій красі радіє все.»

«Доню моя, не в тому річ,
Де ти гуляла цілу ніч,
Чому розплетена коса,
А на очах бринить сльоза?»

«Коса моя розплетена-
Її подружка розплела.
А на очах бринить сльоза,
Бо з милим я прощалася.

Мамо моя, ти вже стара,
А я весела й молода.
Я жити хочу, я люблю
його, люблю,
Мамо, не лай доню свою.»

Ой у пола три криниченьки

Ой у пола три криниченьки.	Чи всі тії та сади цвітуть,
Любив козак три дівчиноньки:	Що весною розливаються,
Чорнявую та білявую,	Чи всі тії побираються,
Третю руду препоганую.	Котрі люблять і кохаються?

«Я чорняву від душі люблю,	Половина тих садів цвіте,
До білявой залицяюся,	Половина розвивається...
А з рудою препоганою	Одна пара побирається,
Хіба піду розпрощаюся.»	А сто тисяч розлучається.

Ой хмелю ж мій, хмелю

Ой хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував,
Що й не розвивався?
Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині,
Та й не розвивався.

Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував,
Що й не роздягався?
Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у вдовиці,
Що сватати буду.

Ой сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій вдовиці,
Бо щастя не буде.
Бо вдовине серце,
Як осіннє сонце –
Воно світить, світить, та не гріє,
Все холодом віє.

А дівоче серце,
Як весняне сонце –
Ой хоч воно хмарнесеньке, а все теплесеньке.

Ой чий то кінь стоїть

Ой чий то кінь стоїть,
Що біла гривонька,
Сподобалась мені,
Сподобалась мені
Тая дівчинонька.

Дівчина підійшла,
Рученьку подала.
«Ой лучче б я була,
Ой лучче б я була
Кохання не знала.»

Не так та дівчина,
Як біле личенько.
Подай же, дівчино,
Подай же, гарная,
На коня рученьку.

Кохання, кохання,
З вечора до рання.
Як сонечко зійде,
Як сонечко зійде,
Кохання відійде.

Ой чиє ж то жито

Ой чиє ж то жито, чиї ж то покоси,
Чия ж то дівчина розпустила коси?

Коси розпустила, по плечах пустила,
Ой Боже ж мій, Боже, що я наробила?

Що я надіяла, що я наробила,
Козак має жінку, я го полюбила?

Козак має жінку ще й діточок троє,
А моє серденько крається надвоє.

Крається надвоє, на дві половини,
Що мені робити, молодій дівчині?

Ой чорна я си чорна

Ой чорна я си чорна, чорнява, як циганка,
Щем си полюбила, щем си полюбила
Чорнявого Іванка.

Іванка та й Іванка, Іванка та не дурня.
Якби м го не збудила, якби м го не збудила,
То спав би до полудня.

Іванка та й Іванка, сорочка вишиванка,
Високий та стрункий, високий та стрункий,
Ще й на бороді ямка.

«Марусю, ти Марусю, люблю я твою вроду,
Люблю дивитися, люблю дивитися,
Як ти ідеш по воду.

Як ти ідеш по воду, вертаєшся з водою,
Люблю дивитися, люблю дивитися,
Марусю за тобою.»

У лісі два дубочки, обидва зелененькі.
Ми такі паровані, ми такі паровані,
Обоє чорнявенькі.

Поїхав та й поїхав, Маруся заридала.
Іванкові призналась, Іванкові призналась,
Що вона його кохала.

Перелаз

Перелаз, перелаз від сусіда до нас.
«Сусідський легеню, сусідський легеню,
Чом ти не йдеш до нас?»

«До тебе ходити – треба тя любити.
Я хлопець молодий, я хлопець молодий,
Не дам ся зганьбити.»

Дівка була, дівка, не було їй пари.
За нею хлопці йшли, за нею хлопці йшли,
Як дощові хмари.

«Моя хата крайня, соломою вкрита,
Ходять до мня хлопці, ходять до мня хлопці,
Бо я дівка файна.

Місяць ясний світив, як ти до мене йшов,
Нічка темна була, нічка темна була,
перелаз не знайшов.

Пливе качка, пливе

Пливе качка, пливе,
За нею качата.
Я тобі казала,
я тобі казала,
Що я не багата.

Ти багацький сину,
Я бідна дівчина.
Ти в садочку лежав,
ти в садочку лежав,
Я в полі робила.

Ти в садочку лежав,
Я пшеницю жала.
По чім я ся, милий,
по чім я ся, милий,
Тобі сподобала.

Чи по моїм роді,
Чи по моїй ході,
Чи мені так Бог дав,
чи мені так Бог дав
Дівчині молоді.

Чи мені Бог так дав,
Чи моя матуся.
Мене хлопці люблять,
мене хлопці люблять,
Куди повернуся.

По лісі ходила, горішки збирала

По лісі ходила, горішки збирала.
Своєму милому правду не сказала.
А мій милий гнівався, на музики збирався.

Прийшла м на музики, стала м си в порозі.
А він іншу панну за рученьку водить.
А я з того із жалю тай додому сама йду.

Прийшла я додому, сіла на лавицю,
Тай си так думаю свою розлучницю.
А тут чую хтось гуде, певне, милий з музик йде.

«Миленька, миленька, дайся зрозуміти
З тобов погуляти – треба добре вміти.
А я з іншов гуляю, все про тебе думаю.

Про ноти

Перша нота – нота «до»,
Наливаємо по сто,
Ой да-на, да-на, да-на, да.
 Друга нота – нота «ре»,
 Нас горілка не бере
 Ой да-на, да-на, да-на, да
Третя нота – нота «мі»
Наливаємо самі.
Ой да-на, да-на, да-на, да
 А четверта нота – «фа»
 Закрутилась голова.
 Ой да-на, да-на, да-на, да
П'ята нота – нота «соль».
Не бере нас алкоголь.
Ой да-на, да-на, да-на, да
 Шоста нота – нота «ля»
 Закрутилася земля.
 Ой да-на, да-на, да-на, да
Сьома нота – нота «сі».
Викликайте нам таксі.
Ой да-на, да-на, да-на, да
 Восьма нота – нота «до».
 Ми готові від і до.
 Ой да-на, да-на, да-на, да

Порізала пальчик

Порізала пальчик, тай болять,
Зелений листочок не гоїть.
Зелений листочок не гоїть, не гоїть,
Поцілує милий – загоїть.

Ой що то за хлопець, як зветься,
Що до мене часто сміється,
Я б його любили душею, душею,
Якби він назвав мня своєю.

Ой що то за хлопець, як ружа,
Я би його взяла за мужа.
Я б йому робити не дала, не дала.
Лиш би для красоньки тримала.

Він прийшов до мене в суботу,
Як я мала іншу роботу,
Як я мала хату білити, білити,
А він пішов іншу любити.

Він прийшов до мене в неділю,
Як я мала йти на весілля.
Як я мала плаття прасовать, прасовать,
А він пішов іншу цілувать.

По садочку ходжу

По садочку ходжу,
Кониченька воджу...
Через свою неньку
Нежонатий ходжу.

Доле ж моя, доле,
Що мені діяти...
Тільки тебе одну
Мушу вік кохати.

Через рідну неньку,
Через рідні сестри
Не можу кохану
Додому привести.

Доле ж моя, доле,
Що мені діяти...
Полюбив дівчину,
Тай не можу взяти.

Неньку я вговорю,
Сестри перепрошу.
Приведу кохану,
Як червону рожу.

По садочку ходжу,
Кониченька воджу.
Через свою неньку
Нежонатий ходжу.

По садочку я ходила

По садочку я ходила,
цвіт калини ламала,
Я при війську хлопця мала,
а за іншого далась.-2рази

За другого за такого,
за нелюба-пияка,
Ой яка ж я нещаслива,
гірка доленька моя.-2рази

Ой ти мамо, рідна мамо,
ти ріднесенька моя,
Ти украла в мене щастя,
за другого віддала.-2рази

Ой ти тату, рідний тату,
мій ріднесенький отець,
Ти купуєш біле плаття,
посилаєш під вінець – 2 рази

По той бік гора

По той бік гора, а по цей друга,
Поміж тими гореньками сходилa зоря.
А то не зоря-дівчина молода.
З новенькими відерцями по воду ішла.
А я з нею як за зорею,
Долом, долом сивим конем я ї здогоню.
А як здогнав, то й заговорив:
«А хто ж тебе, моя мила, так рано збудив?»
«Ніхто не будив, я сама встала,
Зійшла зоря серед моря я сама ся збудила»
«Дівчино моя напій, ми коня.»
«Не напою, бо ся бою, бо-м ще не твоя».
«Як буду твоя, напою м ти два
З рубленої криниченьки, з нового відра».

Розпрягайте, хлопці, коні

Розпрягайте, хлопці, коні,
Та й лягайте спочивать.
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать.

Приспів:

*Маруся раз, два, три, калина.
Чорнявая дівчина
В саду ягоди рвала.*

Копав, копав криниченьку,
У вишневому саду.
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду.

Приспів:

Вийшла, вийшла дівчинонька
Рано-вранці воду брать.
А за нею козаченько
Веде коня напувать.

Приспів:

Просив, просив відеречка -
Вона йому не дала.
Дарував їй злотий перстень -
Вона його не взяла.

Приспів:

Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе образив.
Що я вчора із вечора
Кращу тебе полюбив.

Приспів:

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода.
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба.

Приспів

Розпустили кучері дівчата

Розпустили кучері дівчата,
Ще й підвели брови для краси.
Тільки ти роби, як вчила мати,
Не обрізуй русої коси.

Хай вона росте густа та пишна
Чорнобривим хлопцям на біду.
Я ж тобі, моя чарівна вишне,
Сам троянди в коси заплету.

Стану рано – вранці до схід
сонця,
Назбираю квітів запашних,
Що є краще за дівочі коси,
Ще й троянди вплетені у них?

Кажуть, всі дівчата однакові,
Та одна у сні мої ввійшла.
Полонила серце юнакові,
А ключі від свого не дала.

Світи, місяць, нічку

Світи, місяць, нічку,
Най перейду річку
До милої на всю нічку.

Світи, місяць й зорі,
Най перейду море
До дівчини на розмову.

Прийшов я у сіни-
Вечеряти сіли,
А моя миленька, голубка сивенька
До вечері не сідає.

До вечері не сідає,
Дрібний листок пише,
Дитину колише,
З буйним вітром розмовляє:

«Ой вітре-вітроньку,
Скажи ми правдоньку:
Чи вернеться милий, голуб сизокрилий
З України додомоньку?»

«Ой вернеться, верне,
Тільки засмучений,
Бо з другою заручений.»

Світить місяць, світить ясний

Світить місяць, світить ясний
Ще й зіроньки миготять...
Не пускає мене мати
В сад вишневий погулять.

«Не пущу тя, моя доню,
Неможлива тая річ,
Відчини собі віконце,
Слухай його цілу ніч».

«Пусти мене, моя мамо,
В сад вишневий гуляти.
Там щебече соловейко,
Я го люблю слухати ».

Доня вікно відчинила,
Сама сіла край вікна.
Мати зятя вибирала,
Доня всю ніч плакала.

Сивий коню

Сивий коню, сивий коню,
А грива біленька,
Завези мя, сивий коню,
Де моя миленька.

«Вода зимна у криниці,
Коли хоч, напийся,
Моя дочка у світлиці -
Піди й подивися».

А як прийдеш під віконце,
Тупни копитами,
Чи не вийде дівчинонька
З чорними бровами.

«Як тебе, дівчинонько,
Маляр малював,
Що на твоє біле личко
Фарби не жалувал.

Ой не вийшла дівчинонька,
Тільки стара мати:
Запросила, посадила
Козака до хати.

«Мене маляр не малював,
Тільки Господь з неба.
Я дівчина молоденька -
Мені краси треба».

«Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Є у тебе гарна дочка -
Дай хоч подивиться».

Сиджу я край віконечка

Сиджу я край віконечка,
На зорі поглядаю,
Сиджу я край віконечка
І так собі думаю:

«Чи прийдеш, милий мій, чи ні,
Що часто так мені снишся?»
Підходжу ближче до вікна
А він стоїть, сміється.

«Ага, мила, ага, мила,
Як тяжко виглядати,
Личко твоє помарніло,
Красоньки не впізнати.

Так дай, мила, уста свої,
Нехай ще раз поцілую;
Серце моє горить вогнем.
Любов до тебе чую».

Любов, кохання мов той цвіт,
Що зрання розцвітає,
Немов метелик що навесні,
Так високо відлітає.

Так бережіть серця свої,
Щоб не кохалися зрання,
Бо зацвітуть сади навесні -
Не вернеться кохання.

Стоїть дівча над бистрою водою

Стоїть дівча над бистрою водою,
Стоїть дівча і тихо гомонить:
«Бистра вода, візьми мене з собою,
Бо я не можу на цім світі жить».

Скажи чого тебе я полюбила?
Кажи чому повірила тобі?
Якби не ти, сумна б я не ходила,
І день , і ніч не плакала б в журбі.

Ти приходив до мене опівночі,
Ти приходив, коли я міцно сплю,
Ти цілував заплаканії очі
І говорив: «Не плач,мила, люблю».

Без тебе я,як цвіт без сонця в'яну,
Без тебе, ох, як тяжко в світі жить.
Скажи, скажи... я чари ті дістану,
Щоби тебе могла я розлюбить.

І так дівча цю пісеньку співало,
А буйнесенький вітер повівав...
Нема, нема, не вернеться ніколи
Той найгарніший, що мене кохав.

Сухая верба

Сухая верба, сухая верба,
А на ній листя зелене...
«Ой де ж ти їдеш, де від'їжджаєш
Ти, мій миленький, від мене?»

«Недалеченько, моє серденько,
Вернусь до тебе скоренько.
Як будеш жива ти, моя миля,
Щоби за мнов не тужила.»

Якби я мала крила орлині,
Якби я вміла літати,
Я б полетіла на Україну
Свого милого шукати.

Лечу я нічку, лечу я другу,
Свого милого не бачу.
Ой сяду, сяду в вишневім саду,
Сяду тай гірко заплачу.

Ой вийшла з хати старая мати,
Тай свого сина питає:
«Що то за пташка, що за пташина
В нашому саду співає?»

Ой то не пташка, то не пташина
В нашому саду співає.
А то дівчина зарученая
Свого милого шукає.

Служив козак при війську

Служив козак при війську, мав років двадцять три,
Любив він дівчиноньку і з сиром пироги.

Приспів:

*Гей! Чула, чула, чула,
Гей чула, чула ти,
Любив він дівчиноньку
І з сиром пироги.*

Ішов козак стежкою помежи терени
Й зустрівся з дівчиною, що несла пироги.

Приспів:

«Дівчино моя люба, чи знаєш мої сни?
Чи знаєш, що я люблю і з сиром пироги?»

Приспів:

Дівчина, як почула козацькі мрії – сни,
То його запросила на з сиром пироги.

Приспів:

Усілися близенько, як тільки лиш могли...
Вона його цілує, а він їсть пироги.

Приспів:

Аж раптом десть із лісу з'явились вороги,
Забрали дівчиноньку і з сиром пироги.

Приспів:

Козак мав довгі ноги, скавав через яри,
Прилетів він до сотні і крикнув: «Вороги!»

Приспів:

Пішла сотня в атаку, розбила вороги,
Забрала дівчиноньку і з сиром пироги.

Приспів:

Тече вода каламутна

Тече вода каламутна,
Мила моя чогось смутна.
Я не смутна, лиш сердита,
Бо я з ночі була бита.

Мамцю моя солоденька,
Ти теж була молоденька.
Ти ходила так за неньком,
Як я тепер за Іванком.

Била мене мати з ночі
За Йванкові карі очі.
Ще й казала буде бити,
Щоб Іванка не любити.

Тобі було добре,мати
Між своїми вибирати,
Ти любила мого ненька,
Я люблю чужого Йванка

А я Йванка так люблюю.
Де зустріну, там цілую.
Ой Іванку, серце моє,
Нема таких, як ми двоє.

Тече вода коло села,
А дівчина вже весела.
Любилися, кохалися,
Через рочок побралися.

Тече річенька, не величенька

Тече річенька, невеличенька,
Схочу – перескочу.
Віддай же мене, моя матінко,
За кого я схочу.

Віддала мене моя матінка
За діда старого.
Казала мені шанувать його
Так, як молодого.

Шанувала рік, шанувала два,
Третій не схотіла.
Перекинулась в сиву зозулю,
Полям полетіла.

Полям летіла, поле скропляла
Своїми сльозами,
Лісом летіла, гілки ламала
Своїми крильцями.

Тече річка невеличка

Тече річка невеличка	Де ж ти бачив, козаченьку,
Попід мої ворота.	Щоб сухий дуб листя мав?
А хто ж мене сватать буде,	Де ж ти бачив, козаченьку,
Як я бідна сирота?	Щоб багатий бідну брав?

Не журися, дівчинонько,	Та багата дівчинонька
Сватать буду я тебе.	Буде мене проклинать.
За рік, за два, за чотири	А та бідна сиротина
Візьму тебе за себе.	Буде мене шанувать.

Тихий Дунай

Тихий Дунай, тихий Дунай
Бережечки зносить.
Молодий козак, молодий козак
Отамана просить:

«Пусти ж мене, отамане,
Із війська додому,
Бо вже скучила, бо вже змучилась
Дівчина за мною.»

«Ой рад би я пустить тебе,
Та ти довго будеш;
Ти напийся води холодної,
Дівчину забудеш.»

«Пив я воду, пив холодну,
Тай не напивався.
Доки жить буду, не забуду
Кому присягався.»

Тихо над річкою

Тихо над річкою, ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче він казку таємную,
Сумно зітха верболіз.

Нічка розсипала зорі злотистії –
Он вони в річці на дні.
Плачуть берези по той бік сріблистії,
Здалека линуть пісні.

Нічка, як матінка, кличе працюючих,
Сил набиратись вві сні.
Лиш соловейко й дівчата до півночі
Любі співають пісні.

Що їм приснилося? Щастя улюблене
В хвилях бурхливих життя,
Личенько дівчини ніжно голублене,
Щірі її почуття.

Ти ж мене підманула

Ти казала в понеділок: підем разом по барвінок,
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

*Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого з ума – розуму звела.*

Ти казала у вівторок: поцілуєш разів сорок,
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Ти казала у середу: підем разом по череду.
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Ти казала у четвер: підем разом на шпалер.
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Ти казала у п'ятницю: підем ми на вечорниці.
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Ти казала у суботу: підем разом на роботу.
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Ти казала у неділю: підем разом на весілля.
Я прийшов – тебе нема, підманула – підвела.

Приспів:

Туман ярм

Туман ярм, туман долиною – 2 рази.

За туманом нічого не видно – 2 рази

Тільки видно дуба зеленого – 2 рази

Під тим дубом криниця стояла – 2 рази

В тій криниці дівча воду брало – 2 рази

Та й втопило золоте відерце – 2 рази

Засмутило козакові серце – 2 рази

А хто ж теє відерце дістане – 2 рази

Той зі мною на рушничок стане – 2 рази

Обізвався козак молоденький – 2 рази

А я теє відерце дістану – 2 рази

Та й з тобою на рушничок стану – 2 рази

Цвіте терен

Цвіте терен, цвіте терен,
Листя опадає,
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.

А я, молода дівчина,
Вже горя зазнала:
Вечероньки не доїла,
Нічки не доспала.

Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця.
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце.

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати.
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.

Ой ви очі, мої очі,
Що ви нарobili?
Що всі люди обминали,
То ви полюбили.

Час рікою пливе

(Слова Б.Лепкого)

Час рікою пливе, як зустрів я тебе,
Як зустрів я тебе край дороги,
Довго, довго дививсь, марно очі трудив,
Та впізнати тебе було годі.

Ти висока, струнка, в тебе руса коса.
В тебе очі сумні, невеселі.
І уста вже не ті, не солодкі такі,
Скажи, хто цілував їх, крім мене?

Як почувеш колись край свого вікна,
Що хтось плаче й зітхає так важко,
Не вставай, не будись, не тривож свого сна,
Не тривож свого сна, моя пташко.

Як зустрінеш колись, привітай, усміхнись,
Зустрічай, як колись зустрічала.
Бо пройшли вже роки, і ми стали батьки,
Але наша любов не пропала.

Я в своєму житті море сліз пролила,
Море горя і море розлуки.
Я тепер не дитя, щоб я знову змогла
Своєю горю іти прямо в руки.

Червона калина, а листя зелене

Червона калина, а листя зелене,
Почекай, дівчино, два роки на мене.
 Як я маю, милий, на тебе чекати,
 Коли схоче мати мене заміж дати.
Якщо схоче мати тебе заміж дати,
Тоді ти, дівчино, дай до мене знати.
 Як я можу, милий, тобі дати знати,
 Коли я не вмію листа написати.
Напиши, дівчино, чужими руками.
Передай, дівчино, буйними вітрами.
 Буйний вітер віє, аж дерева гнуться.
 Милий лист читає – гіркі сльози ллються.
Пане командире, відпусти додому,
Залишив дівчину, сам не знаю кому.

Човен хитається

(Слова Р. Купчинського)

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилю весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалеку видно село.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Забудем деннеє зло.

Приспів:

*Човен по воді вихитується...
Козак дівчини випитується:
«Чом в тебе, дівчино, уста солоденькі?»
«Щоб ти цілував, мій милесенький.»*

Човен хитається серед води,
Кругом одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади
Ворошать тишу тиші.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Дати розраду душі.

Приспів:

Чом ти не прийшов

Чом ти не прийшов, як місяць зійшов? Я тебе чекала. Чи коня не мав, чи стежки не знав, Мати не пускала?	А старша сестра сідельце знайшла, Коня осідлала. «Поїдь, братику, до дівчиноньки, Що тебе чекала.»
--	---

І коня я мав, і стежку я знав, І мати пускала. Молодша сестра, бодай не зросла, Сідельце сховала.	Тече річенька, не величенька, Схочу – перескочу. Віддайте мене, моя матінко, За кого я схочу.
--	--

Чорні очка як терен

Чорні очка, чорні очка як терен,
Чорні очка як терен, як терен, як терен,
Коли ж ми ся поберем, поберем?
 Поберемся, поберемся в неділю,
 Поберемся в неділю, в неділю, в неділю,
 Маю в Бога надію, надію.

Куди ж ти мя, куди ж ти мя поведеш,
Куди ж ти мя поведеш, поведеш, поведеш,
Як ти хати не маєш, не маєш?
 Поведу тя, поведу тя в чужую,
 Поведуть в чужую, в чужую, в чужую,
 Поки свою збудую, збудую.

Постав хату, постав хату з лободи,
Постав хату з лободи, з лободи, з лободи,
А в чужую не веди, не веди.
 Чужа хата, чужа хата такая,
 Чужа хата такая, такая, такая,
 Як свекруха лихая, лихая.

Як не лає, як не лає, то бурчить,
Як не лає, то бурчить, то бурчить, то бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.
 Чужа хата, чужа хата не своя,
 Чужа хата не своя, не своя, не своя,
 Я дівчина не твоя, не твоя.

Чорноморець

Ой сиділа дівчина край віконці,
Виглядала дівчина чорноморця.
Чорноморець, матінко, чорноморець,
Вивів мене босою на морозець.
Вивів мене босою, та й питає:
«Чи є мороз, дівчино, чи немає?»
«Ой нема морозоньку, тільки роса,
А я молодесенька стою боса.»
Простояла ніченьку та й байдуже,
Бо я чорноморчика люблю дуже.

Шуміла ліщина

Шуміла ліщина, шумів тихий гай,
Зрадливу дівчину козак покохав.

Він клявся, божився, що любить її,
Він клявся, божився, що візьме її.

Дівча не зважало, що гріх це тяжкий,
Сказало: «Козаче, ти матір убий.

Ти матір убий, заведи у ліси,
А серце її ти мені принеси.»

«Козаче, козаче, що ти наробив,
Я пожартувала, ти матір убив.

Ти матір убив, вона – рідна, твоя,
Мене ти уб'єш, бо я зовсім чужа.

Козаче, козаче, іди у ліси,
Шукай собі пару до свої краси.

Козаче, козаче, іди у поля,
Шукай собі пару, бо я не твоя.»

Якби м була знала

Якби м була знала, що піду від мами,
Була б не садила рожу під вікнами.

Рожу посадила, рожа ся приймила,
Я своїй матінці жалю наробила.

Дівчата, дівчата, жаль мені за вами,
Послідню вечерю вечеряю з вами.

Вечір вечеряю, обід обідаю,
Більше дівчиною бути не бажаю.

Дівчата, дівчата, як ми ся любили,
Як ми одне ябко надвоє ділили.

Як ми ся любили, як ми ся кохали,
Одна до другої стежечку топтали.

Витоптала стежку у саду під грушку,
Не знала подруго, що ти йду за дружку.

Казала м, подружко, ще не віддавайся,
Є в городі ружа, вирви, затикайся.

Є в городі ружа най ся розцвітає,
Є молодша сестра най ся затикає.

А щоб ти гадала зрання до вечора,
Така вже не будеш, яка була вчора.

Зміст

1. А я все дивлюся	3
2. Била мене мати.....	3
3. Біла хмара, чорна хмара	4
4. Бодай ся когут знудив.....	4
5. В дівчини на віконці зацвіла мушкателька	5
6. В саду гуляла	5
7. Вже би м була їхала.....	6
8. Взяло дівча відра	7
9. Висить ябко, висить	8
10. Вчора в мене циганочка була	8
11. Гиля, гиля, білі гуси	9
12. Гей, наливайте повнії чари.....	9
13. Говорили сусідоньки.....	10
14. Горіла сосна.....	10
15. Горою, горою летіли кокоші.....	11
16. Гуцулко Ксеню.....	12
17. Журба.....	12
18. За городом кози пасла.....	13
19. За нашов стодолю	13
20. Запрягай, брате, коня	14
21. За річкою, за Дунаєм.....	14
22. Заспіваймо пісню веселеньку	15
23. За ставом, де колишуться віти	16
24. Звідкіля їде весілля	16
25. Зелене листя, білі каштани.....	17
26. Зеленеє жито, зелене	17
27. Ішло дівча лучками	18
28. Ішов відважний гайовий.....	18
29. Ішов козак потайком	19
30. Їдуть люди з міста.....	19
31. Їхали козаки	20
32. Їхав, їхав козак містом	21
33. Козаче, я тобі не вірю	22
34. Козак гуляє, шинкарка носить.....	22
35. Копав, копав криниченьку	23
36. Кущ калини.....	23
37. Літа минають	24
38. Летіла зозуля	24

39. Лугом іду, коня веду.	25
40. Мав я раз дівчиноньку чепурненьку.....	26
41. Мала мати сина	27
42. Мамина коса	27
43. Мені ворожка ворожила	28
44. Ми зустрілись навесні.....	28
45. Місяць і зіроньки	29
46. Місяць на небі	29
47. Мої ясени.....	30
48. На поточку прала	30
49. Не дай, мати, мене	31
50. Несе Галя воду	31
51. Ніч яка місячна.....	32
52. Ой дівчина по гриби ходила	33
53. Ой жито, мамцю.....	33
54. Ой закувала сива зозуля.....	34
55. Ой, Марічко, чичері.....	34
56. Ой на горі білий камінь	35
57. Ой на горі два дубки.....	36
58. Ой на ставу, на ставочку.....	36
59. Ой не світи, місяченьку	37
60. Ой піду я на долину	37
61. Ой у вишневому садочку.....	38
62. Ой у вишневому саду.....	38
63. Ой у пола три криниченьки.....	39
64. Ой хмелю ж мій, хмелю.....	39
65. Ой чий то кінь стоїть	40
66. Ой чиє ж то жито	40
67. Ой чорна я си чорна	41
68. Перелаз	41
69. Пливе качка, пливе	42
70. По лісі ходила, горішки збирала	42
71. Про ноти	43
72. Порізала пальчик	44
73. По садочку ходжу	45
74. По садочку я ходила	45
75. По той бік гора	46
76. Розпрягайте, хлопці, коні	46
77. Розпустили кучері дівчата.....	47

78. Світи, місяць, нічку	47
79. Світить місяць, світить ясний	48
80. Сивий коню	48
81. Сиджу я край віконечка	49
82. Стоїть дівча над бистрою водою	50
83. Сухая верба	51
84. Служив козак при війську	52
85. Тече вода каламутна	53
86. Тече річенька, не величенька	53
87. Тече річка невеличка	54
88. Тихий Дунай	54
89. Тихо над річкою	55
90. Ти ж мене підманула	55
91. Туман ярм	56
92. Цвіте терен	56
93. Час рікою пливе	57
94. Червона калина, а листя зелене	58
95. Човен хитається	58
96. Чом ти не прийшов	59
97. Чорні очка як терен	59
98. Чорноморець	60
99. Шуміла ліщина	60
100. Якби м була знала	61